

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Convulsio Calvniarvm Vlrichi Veleni Minhoniensis,
quib[us] Petru[m] nunq[uam] Romæ fuisse caullatur**

Fisher, John

Antvverpiae, 1522

Responsio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35690

RESPONSIO.

Hanc esse meram calumniā, merūmq; sophisma nemo nō intelligit, qui Hieronymū, aut Lyranum aliqñ reuoluit. Nā hos autores aduersarius aptissime contra mētes eorū citat, vt mox appebit. Sed euāgelij v̄ba p̄mū excutiamus. Nihil ex priorib⁹ illis verbis occurrit, ex quo cōuinci potest, Petrū & paulū Hierosolymis occisos fuisse. Neq; em̄ Christus in v̄bis illis, alterutrius nomē exprimit, sed tantū affirmat q̄ ex ijs quos ipse missurus esset, Iudai nōnullos occiderent & crucifigerent, aliquos flagellarent in Synagogis suis, & p̄sequerent de ciuitate in ciuitatem. At hoc quid ad Petrū & paulū? Qua dialectica colligit̄ ob id istos Hierosolymis occubuisse. Neq; em̄ sequitur. Quidā ex illis, quos Christus erat ad Iudæos missurus, ab eiusdē occidendi fuerūt & crucifigendi, Ergo Petrus & paul⁹ Hierosolymis a iudæis occisi fuerāt & crucifixi. Sed Chriostomus (inquis) p̄ mittendos a Christo, p̄phetas intelligit noue legis. Esto. Non admodū refragor. Erant tñ alij q̄ Petrus & paulus nouæ legis prophetae, de quib⁹ prædicta v̄ba p̄m pleri potuerunt, vt & haud dubie fuerunt impleta. Nam palam est, Stephanū fuisse Hierosolymis lapidatū, & Simonē cananeū apostolū fuisse crucifixum, Iacobū dñi fratrem gladio p̄cussum, Alterū Iacobū fuisse fullonis excerebratū, alios idem flagellatos, & deniq; multos fugatos ab vrbe. Vides igitur vt nihil vrgeant priora Christi v̄ba, Petrū & paulū Hierosolymis interiisse. Sed neq; posteriora, quum dicit Hierusalem Hierusalem quæ occidis prophetas, & lapidas eos qui ad te missi sunt. Nam certū est, non oēs prophetas nouæ legis ibi fuisse occisos, quod & Velenus ipse non difitetur. At dicis Petrū & paulū Hieronymus exprimit a iudæis occisos, & alterū p̄cussum, alterum fuisse crucifixum.

Hieronymus,

Duplex ḡnatio, altera bonorum, altera malorum,

Sed haud recte capis Hieronymū Velenus Neq; em̄ a iudæis affirmat hos occisos fuisse. Sed duplicē in eo loco generationē distinguit, alteram bonorū, malorū alterā. Regula (inquit) scripturarū est, duas ḡnationes, bonorū, & malorū nosse, hoc est singulorū singulas. De bonis dicitur. Hæc est ḡnatio

ratio quærentium dominū, de malis vero, vt in præsentī lo-
co, Generatio viperarum, Et requirentur oīa a generatiōe
ista, hæc hieronimus, Vult igitur hieronim⁹ q̄ a generatio-
ne malorum, hæc facta sunt apostolis, atq; ideo dixisse chri-
stum ventura illa omnia super generationem istam, hoc est
super generationem malorum. Nam alijs locis hieronimus
tam aperte scripsit, Petrum & Paulum Romæ fuisse inter
emptos, vt hic, vsq; adeo diuersum sentire non potuit. In
epistola cōtra vigilantīū, testatur ossa Petri, pauliq; Romæ
venerari. In cōmentarijs ad Galatas, affirmat Petrū ex An-
tiochena sede, Romam fuisse translatum. In catalogo viro-
rum illustrium scribit, eum Romæ, xxv. annis cathedram sa-
cerdotalem tenuisse, & ibidem sub Nerone cruci fuisse af-
fixum. Et Paulum similiter eodem quo Petrus die, Romæ
capite fuisse truncatum. Palam est igitur, Hieronimū haud
quaquam sensisse Petrum & Paulum a Iudæis hierosolymis oc-
cisos fuisse. Sed iam veniamus ad Lyranum. Nec is hauddu-
biter credidit Petrum & Paulum a Iudæis hierosolymis ne-
cotos. Non enim ignorauit eos Romæ fuisse passos. Sic enim
in cōmentarijs super Exodum scribit, Per istos duos arie-
tes immolatos, intelliguntur Petrus & Paulus, duces christi-
anæ plebis, quorum martyrio consecrata est ecclesia Roma-
na. Ecce Romanam ecclesiam, Petri & Pauli martyrio con-
secratā. Adde, q̄ decimo quinto ca. ad Ro. de Paulo dicit
q̄ non intendebat diutius morari Romæ, eo q̄ ibi tum fue-
rat Petrus apostolus cum suis discipulis, Ob quod nec erat
ibi pauli prædicatio vsq; adeo necessaria, sicut in hispania.
Sed & in actis, in calce postremi capituli, ita scribit, Paul⁹ an-
no .ij. Neronis fuit adductus Romā, & bienio mansit ibi,
vt dicitur hic Nero vero impauit xiiij. annis, in quorū vltio
interfecit Petrum & Paulum. Et sic videtur, q̄ tempore in-
termedio Paulus iuerit ad prædicandum in partib⁹ occidē-
tis, & maxime in hispania, & postea rediit Romam, vt circa
finem imperij Neronis, ipse cum beato Petro per martyrij
palmam transiret ad gloriam, hæc Lyranus. Sed vel ex hoc,
Lyranus intelligi potest non sensisse, Petrum fuisse hiero-
solymis crucifixum, q̄ Petro coniungit Andream fratrem,

Psal, xxiiij,
Matthci. iij. et
xij.

Hieronimus.

Lyranus.

Actuum, xvi.

quē palam est, nec a iudæis, nec Hierosolymis fuisse crucifixum. Similiter & quū de flagellatione loquitur, exemplū producit Pauli & Sylæ, quemadmodū in Actis, xvi. tradit, q̄ erant flagellati. At istud apud Philippenses factū fuit, qui gentiles erant non iudæi. Nam vt illic scriptū est, dominici, cuiusdam puellæ (quæ phitonica diuinatione sua, magnum eis quæstū peperit) paulū, qui spiritum ex ea malignū eiecit, vna cū Sylā rapientes, duxerunt ad magistratus, quorū iussu, virgis celi sunt. Nō igitur opinatus est Lyranus, hæc oia facta fuisse a iudæis, nisi quatenus ipsi, quasi capita fuissent gñationis malorum, vt ex Hieronymo superius diximus. Cæterum vt horū testimonia iuxta tuū sensum, hoc est, a iudæis Petrū & paulū interemptos fuisse donauerimus, nulla tñ adhuc ratione colligere poteris, eos Hierosolymis fuisse interemptos. Nam friuola consecutio est. A iudæis interempti sunt, ergo & Hierosolymis interempti. Sicut non sequitur, Christus a Romanis crucifixus erat, igit̄ & Romæ crucifixus. Quamobrem & istam quoq; calumniam inanē esse manifestum est,

PERSVASIO DVODEVIGESIMA:

Videre mihi videor satis prolixè eorū me subuertal-
se opinionē, qui Petrum vt Romanū episcopū celebrant,
& hoc noie Romanis Pontificibus nihil nō tribuunt, dū i
summi Apostolorū principis (vt aiunt ipsi) locum suffecū
sint, hancq; desultoriam potestātē, ceu per manus sibi tra
dant. At vero si quis roget, quomodo hæc falsissima per
suasio in ecclesiam obrepserit, dicam compendio. Si alia
quoq; non minus nociua, quorum recens est adhuc me-
morā, negligentia temporū rata habentur, vt nihilomin⁹
pro articulis fidei reponantur, quanq; & historicorum de
histaceant libri, & Christi dogmata velut ex diametro
cū eis decertent, solo tñ ecclesiæ prætextu, nō minus quā
quæuis alia, sine quibus hoibus salus nō contingit, credi
præcipiuntur, quibus si quispiam bono fretus testimonio
occurrere voluerit, æque hereticus habetur, quam qui in